УЛАДЗІМІР АНТОНАВІЧ БАГІНА (ДА 90-ГОДДЗЯ З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ)

4 лістапада 2024 г. споўнілася б 90 гадоў з дня нараджэння лаўрэата Дзяржаўнай прэміі БССР былога загадчыка лабараторыі прагнозу нафтаноснасці Беларускага навукова-даследчага геолагаразведачнага інстытута кандыдата геолага-мінералагічных навук Уладзіміра Антонавіча Багіны.

У. А. Багіна (1934–2014) нарадзіўся ў в. Карнюткі Валожынскага раёна Мінскай вобласці. У 1958 г. пасля набыцця прафесіі геолага ў Беларускім дзяржаўным універсітэце быў накіраваны на працу ў г. Мазыр, у Беларускую кантору разведачнага свідравання «Белгалоўгеалогіі». Сваю працоўную дзейнасць пачаў у якасці калектара, затым працаваў старшым геолагам Рэмезаўскага і Ельскага ўчасткаў, старшым геолагам тэматычнай партыі Беларускай канторы разведачнага свідравання. У 1965 г. Уладзімір Антонавіч быў прызначаны галоўным геолагам, звязаўшы такім чынам сваё жыццё з пошукамі і разведкай нафтавых радовішчаў у Беларусі, а пазней – і Заходняй Сібіры. Пры яго асабістым удзеле былі разведаны і адкрыты першыя радовішчы нафты ў Прыпяцкім прагіне, якія паслужылі асновай для стварэння новай для краіны галіны – нафтаздабываючай. У 1969 г. У. А. Багіна быў пераведзены ва Упраўленне геалогіі БССР на пасаду начальніка геалагічнага аддзела па нафце, а затым галоўнага геолага па нафце і газу аб’яднання «Белгеалогія».

Уладзімір Антонавіч Багіна ўнёс значны ўклад ва ўдасканаленне методыкі пошукаў нафты ў складаных умовах Прыпяцкага прагіну. Асаблівую ўвагу геолаг надаваў навуковаму абгрунтаванню розных напрамкаў геолагаразведачных работ і ўкараненню навейшых дасягненняў навукі і тэхнікі.

Пад ягоным кіраўніцтвам геалагічнай службай краіны і пры непасрэдным удзеле адкрыты Рэчыцкае, Асташкавіцкае, Давыдаўскае, Вішанскае, Паўднёва-Сасноўскае і іншыя радовішчы нафты, якія забяспечваюць і да сённяшняга дня асноўную здабычу нафты ў Беларусі.

У Беларусі адкрыта каля 100 радовішчаў нафты, і выяўленню многіх з іх садзейнічаў працоўны ўклад геолага-нафтавіка У. А. Багіны.

У перыяд асваення нетраў Заходняй Сібіры Уладзімір Антонавіч прымаў непасрэдны ўдзел у абгрунтаванні геафізічных і буравых работ у раёне Красналенінскага зводу, у выніку чаго былі адкрыты Паўднёва-Талінскае, Антохскае, Туграўскае, Ловінскае і іншыя радовішчы нафты Заходняй Сібіры.

Шырокі дыяпазон яго навуковых інтарэсаў садзейнічаў апублікаванню ім больш як 60 навуковых прац, ён суаўтар 7 вынаходніцкіх прапаноў. У 1988 г. У. А. Багіна абараніў кандыдацкую на тэму «Структура нафтагазаносных комплексаў Прыпяцкага прагіну», па выніках якой яму была прысвоена ступень кандыдата геолага-мінералагічных навук.

Поспехі ў вытворчай і навуковай дзейнасці У. А. Багіна адзначаны граматамі Вярхоўнага Савета БССР, прэміямі Мінгеа СССР. Ён лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР 1978 г. за ўклад у стварэнне Тэктанічнай карты Беларусі. За адкрыццё самага буйнога ў Беларусі Асташкавіцкага нафтавага радовішча ён узнагароджаны дыпломам і значком Мінгеа СССР «Першаадкрывальнік радовішча».

З 1998 г. Уладзімір Антонавіч працаваў у Беларускім навукова-даследчым геолагаразведачным інстытуце загадчыкам лабараторыі прагнозу нафтаноснасці. З 2008 г. Уладзімір Антонавіч знаходзіўся на пенсіі да сыходу ў іншы свет.

Вынікі працоўнай і навуковай дзейнасці У. А. Багіны будуць служыць базавай асновай для далейшага геалагічнага вывучэння нетраў Беларусі.

Я. Г. Грыбік, Р. Г. Гарэцкі, А. А. Махнач, В. М. Бескапыльны, Б. Р. Кусаў, А. Ф. Нікуленка, А. Л. Сусленка, В. А. Карпаў